

عنوان مقاله:

ساماندهی کارکردی بافت فرسوده با رویکرد توسعه درونی نمونه موردی محله سلیمانی تیموری از منطقه 10 شهرداری تهران

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

احسان حیدرزاده - دانشجوی دکترای شهرسازی دانشگاه هنر اسلامی تبریز

نجمه حیدرزاده - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری از دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

محلات قدیمی شهرها، به خاطر بافت و خصوصیات شهریشان مکان های مهمی محسوب می شوند. حال محلات قدیمی، برغم عظمت مثال زدنی آن ها، دچار فرسودگی شده اند. محلات فرسوده بافت های کهن، امروزه در مقابل نیازهای زیستی جدید ناکارآمد و از درون تهی شده اند. این اتفاق نه تنها در کالبد مصنوع بافت، بلکه در ویژگی های اجتماعی- فرهنگی- اقتصادی آن نیز متبلور شده است. بنابراین توجه به توسعه درونی بافت های کهن مهم می باشد. چنانچه اقدامات اساسی برای تداوم این بافت ها صورت نگیرد، فروپاشی نظام سنتی و فرهنگی دور از ذهن نخواهد بود. تلاش برای حفظ محله های کهن، گستره ای از دیدگاه ها را به وجود آورده است، که هرکدام از آن ها درجه ای از مطلوبیت را کسب کرده اند. در این میان به کارگیری دیدگاه توسعه درونی می تواند کمک شایانی در ارایه راهبردها و راهکارهای اجرایی برای طرح ساماندهی و نقطه مطلوب وضع موجود محله سلیمانی- تیموری نماید. پیش بینی آمار ایران در سال 1400 با تخمین جمعیت 130 میلیون نفر و محاسبه نرخ رشد شهرنشینی فعلی نیاز به حداقل 2 برابر مساحت کنونی برای شهرها را قطعی می سازد. اگرچه بخشی از توسعه در حومه شهرها اتفاق می افتد، اما توان های درون شهری می تواند بخشی از این نیاز را مرتفع کند. در این مقاله ویژگی های کالبدی- فضایی محله سلیمانی- تیموری بررسی شده است. نوع تحقیق کاربردی و از نوع هدف گراست. جامعه آماری تحقیق 12345 نفر از سرپرستان خانوار ساکن در محله مورد مطالعه است. نتیجه بررسی ها منجر به تهیه نقشه کاربری های اراضی و به طور خاص نظام معابر محله سلیمانی- تیموری شده است.

کلمات کلیدی:

محلات قدیمی، بافت فرسوده، ساماندهی، توسعه درونی، نوشهرگرایی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/847807>

